

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola LXIII. Leonis Papae I. Ad Theodoricvm Episcopvm Cyri. Scripta
post Calchedonense Concilium, de fidei perseuerantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

EPISTOLA LXIII.
LEONIS PAPÆ I.
AD THEODORICVM EPISCOPVM CYRI.

Scripta post Calchedonense Concilium, de fidei
perseuerantia.

Dilectissimo fratri Theodorico episcopo, Leo episcopus.

REMEANTIBVS ad nos fratribus, & confacerdotibus nostris, quos ad sanctum Concilium sedes beati Petri direxit, agnouimus dilectionem tuam, superno adiutorio nobiscum, tam Nestorianæ impietatis, quam Euty-chianæ vesaniæ, extitisse victricem. Vnde gloriamur in Domino cum Propheta canentes: *Adiutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cælum & terram*, qui nullum nos in nostris fratribus detrimentum sustinere permisit: sed quæ nostro prius ministerio definierat, vniuersæ fraternitatis irretractabili firmavit assensu, vt vere a se prodisse ostenderet, quod prius a prima omnium sede formatum, totius Christiani orbis iudicium recepisset: vt in hoc quoque capiti membra concordent, in quo amplius nobis accrescit gaudendi materia, dum & tanto magis se percutit inimicus, quanto contra Christi ministros sæuius insurrexit. Nam ne aliarum sedium ad eam, quam ceteris omnium Dominus statuit presidere, consensus assentationis videretur, aut alia quælibet subrepere posset aduersa suspicio, inuenti prius sunt, qui de iudiciis nostris ambigerent. Et dum nonnulli, dissensionum incitati auctore, ad contradictionis bella profiliunt, ad maius bonum, malum eius, auctore totius bonitatis dispensante, peruentum est. Dulcius siquidem munera gratiæ diuinæ proueniunt, quoties non sine magnis sudoribus acquiruntur. Et minus bonum videri solet, pax continuata per otium, quam reddita post laborem. Ipsa quoque veritas & clarius renitescit, & fortius retinetur, dum quæ fides prius docuerat, hæc postea examinatio confirmaret. Multum denique sacerdotalis officii meritum splendescit, vbi sic summorum seruetur auctoritas, vt in nullo inferiorum putetur imminuta libertas. Et ad maiorem Dei gloriam

R iij

proficit finis examinis, quando ad hoc se accipit exercendi fiducia, vt vincatur aduersitas, ne quod per se probatur reprobum, silentii præiudicio videatur oppressum.

Exulta igitur, carissime frater, & in vnico Dei filio victor exulta. Vicit per nos ille, cuius carnis veritas negabatur: vicit per nos & pro nobis ille cui vicimus: per quem secunda est post aduentum Domini hæc orbi festiuitas. Redditum sæculo est, prædone prostrato, incarnationis diuinæ mysterium: quod humani generis inimicus quia rebus ipsis auferre non poterat, calumniis obscurabat. Quinimo ab incredulorum corde perierat immortale mysterium, quia nihil prodest tanta salus incredulis, ipsa veritate suis dicente discipulis: *Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit: qui autem non crediderit, condemnabitur.* Solis iustitiæ iubar, densis per orientem Nestorii & Eutythis nebulis impeditum, pure ab occidente resplenduit, vbi culmen in apostolis & doctoribus principaliter collocavit: quamuis nec illic vnquam defuisse credendus sit, quo confessores sibi egregios reseruauit, ita vt dum denuo conaretur hostis antiquus per secundi Pharaonis impœnitens cor, fidei Abrahæ semen, & filios repromissionis extinguere, Deo miserante languescens, nisi sibi nocere, nihil posset. De quo & illud omnipotens mirabilius egit, quia & quos sibi socios ad Israelitici populi cædes adsciuerat, non cum tyrannidis auctore submersit, sed cū suo populo congregauit. Et sicut reuera se dignum, & soli sibi possibile fons misericordiæ nouerat, victos a nobis, nobiscum fecit esse victores. Nam dum solus vere sit humani generis hostis spiritus falsitatis, omnes de illo iam triumphare non dubium est, quos sibi veritas vindicauit. Nunc prorsus illa redemptoris nostri dicta, quam sint diuinæ auctoritatis, apparet: dum contra hostes fidei sic aptantur, vt de ipsis dubitare dicta non liceat: *Vos, inquit, ex patre diabolo estis, & desideria patris vestri vultis implere. Ille homicida fuit ab initio, & in veritate non stetit, quia veritas in eo non est. Quando loquitur mendacium, ex suis propriis loquitur, quia mendax est, & pater eius.*

Nihil ergo mirandum est, quod hi, qui in veritate Dei nostræ naturæ mendacium, crediderunt, patri suo & circa ista concordant, quidquid visum, quidquid auditum,

quidquid denique (teste euangelio) tactum est atque palpatum in vnico Dei filio, non eius comprobatum esse asserentes, sed coæternæ & coessentialis Patri fuisse substantiæ, quasi aut diuinitatis natura, crucis ligno transfixa sit, aut inconuertibilis crescere per ætates, & in sapientia proficere sapiëntia sempiterna, vel Spiritu Dei, qui Spiritus est, subinde repleri potuerit. In hoc quoque se acerba vefania, ex quo auctore processerit, prodit; quod quantum in se est, vniuersis nocere molita est. Nam qui nos persequendo afflixit, ceteros ad consensum sceleris impellendo deprauauit. Sed nec nos, licet in singulis fratribus (quia membra nostra sunt) vulnerasset, a speciali dolore fecit exceptos: quibus noua & inaudita atque incredibili audacia inferre contra suum caput est molitus iniuriam. Sed vtinam vel post tot pessima respiscens, non nos etiam de suo æternæ damnationis interitu contristaret. Quam mensuram sceleris prætermisit, cui nec hoc sufficere potuit, quod nec viuus parcendo, nec mortuis, etiam in sanguine innocentis & catholici sacerdotis, pollutas iam pridem, abdicata veritate, atque approbata falsitate, manus intinxit? Et cum scriptum sit: *Qui odit fratrem suum, homicida* 1. Ioh. 3. est; ille, quod odio iam fecisse dictum est, impleuit operibus, quasi nec audisset illud, quod Dominus ait: *Discite a me, quia mitis sum & humilis corde, & inuenietis requiem animabus vestris. Iugum enim meum suauis est, & onus meum leue est.* Matth. 11. Dignus diabolici prædicator erroris, Ægyptius vastator inuentus est: quia tamquam sæuissimus tyrannus, ecclesiæ nefandas blasphemias per violentam seditiosorum turbam, & per cruentas manus militum venerandis fratribus imponebat. Et cum voce redemptoris nostri firmatum Ioh. 8. sit, vnum eundemque homicidii esse & falsitatis auctorem, ille pariter vtrumque compleuit: quasi non vt caueantur, sed vt perpetrentur, scripta sint, ad perditionis suæ cumulum trahens, quæ Dei filius monuit ad salutem. Illud quoque surda nimis aure præteriens, quod ab eodem Domino dictum est: *Ego quod vidi apud Patrem meum,* Ibidem. loquor, & vos quod vidistis apud Patrem vestrum, facitis.

Igitur dum sanctæ memoriæ Flauiano vitæ præsentis sæculi moliretur auferre, se veræ vitæ luce priuauit. Dum vos ab ecclesiis vestris conaretur expellere, se a Christianorū

2. Cor. 11.

collegio segregavit. Dum trahit plurimos, & impellit ad erroris assensum, multiplici animam suam vulnere fauciat; solus ultra omnes & per omnes ac pro omnibus reus, qui causa reatus omnibus fuit. Sed licet his tua fraternitas, solido cibo firmata, indigere minime videatur; tamen ut quod nostri loci est impleamus circa vocem dicentis Apostoli: *Præter ea quæ extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium ecclesiarum. Quis infirmatur, & ego non infirmor? Quis scandalizatur, & ego non uror?* hoc præcipue præsentis occasione credimus admonendum, frater carissime, ut quotiescumque diuina gratia administrante, illos, qui foris sunt, fonte doctrinæ aut submergimus, aut purgamus, in nullo ab illis, quas Spiritus sancti diuinitas in Calchedonensi Concilio protulit, fidei regulis recedentes, inter vtrumque hostem nouellæ perfidiæ sermonem nostrum cum omni cautela ^{*libere-}libremus: non iam (quod ab-
fit) tamquam de dubiis disceptantes, sed auctoritate sua, ^{mus:} quæ bene definita sunt, adstruentes: cum & in apostolicæ sedis epistola, vniuersalis sanctæ Synodi assensu firmata, tanta diuinæ auctoritatis testimonia nouerimus esse congeſta, ut nullus queat ulterius dubitare, nisi qui sibimetipsi errorum tenebras inferre maluerit: cum synodalia gesta, vel quibus primum definitio fidei legitur esse formata, vel quibus præfata litera apostolicæ sedis, etiam tuæ fraternitatis studio defensæ sunt, & maxime ad piissimos principes totius Concilii allocutio, tot sit præcedentium patrum testimoniis roborata: ut quamuis imprudenti ac pertinaci animo, si tamen non iam cum diabolo pro sua impietate damnatus est, valeant suadere.

Vnde hoc quoque nos contra hostes ecclesiæ provide-
re condignum est, ut eis nullam calumniandi occasionem (quod ad nos attinet) penitus relinquamus, nec vnquam contra Nestorianos aut Eutychianos agentes, alteri eorum videamur terga vertisse, sed vtrosque Christi hostes æqua lance vitemus atque damnemus: ita ut eos, quoties audientium quantalibet poscit utilitas, cum dogmatibus eorum digno anathemate promptissime atque euidentissime feriamus, ne si hoc a nobis aut obscurius fieri videatur, aut tardius, putetur inuitum. Quod quamuis prudentiam tuam res ipsa admonere sufficiat, nunc ta-
men

men & experimenta docuerunt. Sed benedictus Deus noster, cuius inuincibilis veritas ab omni hæreseos macula mundum te, secundum sedis apostolicæ iudicia, demonstrauit. Cui dignam retribues pro tot laboribus gratiam, si talem te, qualem probauimus ac probamus, pro vniuersalis ecclesiæ defensione seruaueris. Nam quod Deus omnium calumniosorum fallacias soluit, maximam beatissimi Petri curam pro nobis cunctis agnoscimus, qui postquam suæ sedis iudicium in fidei definitione firmavit, nec circa cuiusquam vestrum, qui nobiscum pro catholica fide laboratis, personam, quidquam reprobam videri permisit: quia nec poterat, Spiritu sancto iudicante, quisquam ex eis non victor existere, quorum iam vicerat fides.

Quod superest, exhortamur, vt quia illic nonnullas Eutychiani ac Nestoriani erroris reliquias cognouimus remansisse, nunc etiam sedi apostolicæ collabores. Victoria enim quam Christus Dominus Deus noster suæ donauit ecclesiæ, quamdiu in hoc mundo versamur, licet fiduciã maiorem tribuat, non tamen in totum sollicitudinem perimit: nec vt dormiamus donata est, sed vt suauius laboremus. Vnde in hoc quoque tuæ vigilantia sollicitudine volumus adiuuari, vt tua relatione currente, quid apud illos religionis doctrina dominica proficiat, apostolicam sedem festines instruere; quatenus illius religionis sacerdotes, in quocumque vsu exegerit, adiuuemus. De his vero, quæ in supradicto Concilio illicita, contra venerabiles Nicænos Canones, præsumptione tentata sunt, ad fratrem & coepiscopum nostrum Antiochenæ sedis præsulẽ scripsimus: adiacentes & illud, quod nobis propter improbitatem monachorum quorundam regionis vestrae verbo mandastis per vicarios nostros, & hoc specialiter statuentes, vt præter Domini sacerdotes nullus audeat prædicare, seu monachus, siue ille sit laicus, qui cuiuslibet sciẽtiæ nomine gloriatur. Quas tamen literas, pro vtilitate vniuersalis ecclesiæ, per prædictum fratrem & coepiscopum nostrum Maximum, ad omnium volumus peruenire notitiã: & ob hoc hic nolumus earum exemplar adiacere, quia quæ prædicto fratri & coepiscopo nostro iniunximus, non dubitamus implenda. *Et aliam manu*: Deus te incolumẽ custodiat, frater carissime. Data iv. Idus Iunii, Opilione v. c. cof.

Concil. Tom. 7.

S

16. q. 1. Adiacimus illud.